

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Tel: Henderson 4-0237 YHC: Henderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 11. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го СІЧНЯ 1957. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 17, 1957. No. 11. VOL. LXIV.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОПОНУЄ 76 МЛН. НА БОРОТБУ ПРОТИ ПОСУХИ

АЙЗЕНГАВЕР ЗАЯВИВ, ЩО ПРЕДЛОЖИТЬ ШИРШИЙ ПЛАН ДЛЯ РОЗВ'ЯЗКИ ЦЬОЇ ПРОБЛЕМИ

Вічита, Кензо. — Президент Айзенгавер закликав свою тридцять п'ятьох районів, навісних посухою, і заявив, що пропонує 76-000,000 доларів на боротьбу проти цього стихійного нещастя та на негайну допомогу фермерам із степів Великої Рівнини. Президент сказав також, що пропонує Кензо і Грессі доготормівний план, щоб можна було зменшувати наслідки посухи в тих районах, які періодично навісас катастрофа посухи. „Ми прийдемо перед Конгресом із додатковою програмою в цій справі, — сказав Президент на пресовій конференції, — і я запевняю вас, що розв'яземо цю проблему". Він виявив глибоку турботу з приводу вітрової ерозії, яка загрожувала тим районам, і в своєму бюджетовому зверненні до Конгресу 17-го січня запропонував такі суми для допомоги фермерам. 1. Видати 25,000,000 доларів на додаткову допомогу фермерам і власникам тваринних ферм. 2. 25,000,000 доларів на те, щоб можна було втримати і надалі консервувати фарм. 3. Видати додатково 26,000,000 доларів на позички тим фермерам, які не мають їх потребують. Президент промовляв до групи 190 осіб, які разом із ним оглядали ділянки посухою району. Він повідомив їх, що Товариство Західних Залізничних Ліній добровільно погодилося перевозити по знижених цінах сіно та інші корми для худоби аж до 31-го березня цього року. Після конференції Президент негайно відлетів до Вашингтону. З ним разом були на інспекції секретарі рільництва Езра Тефтер Бенсон і внутрішніх справ Фред А. Сітон та підсекретар рільництва Тру Д. Морс. На площі зібрався коло 5,000 осіб, не вважаючи на холодну погоду, щоб привітати Президента. Між ними були і губернатор штату Джордж Доулінг та конгресмен Едвард Г. Рісс. Президент закликав до ініціативи місцеві самоуправи, бо треба спільних зусиль всіх чинників, щоб з успіхом можна було поборувати зі зливами, які спричиняє стихійна катастрофа посухи, якої, покісно, людина не може перемогти.

Доллес передбачує неконечність збройної акції ЗДА на Середньому Сході

Вашингтон. — Державний секретар Діан Фостер Доллес, продовжуючи свої з'ясування на об'єднаній сесії сенатських комісій для закордонних справ і для справ збройних сил, висловив переконання, що американські війська мусять бути вже незабаром битися на Середньому Сході, якщо Конгрес не ухвалить відповідних уповноважень Президенту повести всі потрібні заходи для охорони цих областей перед агресією. Ухвалення таких уповноважень зменшить у великій мірі загрозу комуністичної агресії, бо Совєти не будуть ризикувати збройним наступом, коли знатимуть, що це вик-

ЗДА вигнали совєтського дипломата майора Крилова

Вашингтон. — Державний департамент 15-го січня повідомив, що домагасться, щоб асистент совєтського військового аташе майор Юрій П. Крилов негайно залишив ЗДА тому, що він „невідповідним способом заповував в цій країні електронічне приладдя та хотів купити „секретні військові інформації". Державний департамент вислав ноту до совєтської амбасаді, в якій заявив, що вважає Крилова „небажаною особою" (persona non grata).

В АМЕРИЦІ

- Ріта Ван Біс із Бронксу, Н. Я., внесла скаргу до суду проти президента Айзенгавера за командування збройних сил ЗДА за те, що він „залишив" її синка капітала Рональда Ван Біса в Кореї. Її син пропав безвісти, але мати вірить, що він затриманий комуністами. Окружний суд в Вашингтоні Метью Мек-Гір відмовився розглядати цю справу.
- Метакані Тексасу горді з того, що в цьому штаті народився президент Айзенгавер. Губернатор Тексасу Аллен Шейкер під час візиту Айзенгавера передав Президенту метрику його народження, підписану було місцем народження, і щоб не було жадного сумніву в цій справі.
- Республіканський сенатор Гомер Е. Кейпарт з Індіани висунув до Сенату законопроект про надання поштової марки в пам'ять покійного сенатора Роберта А. Тефта.
- Деякі конгресмени, приславши до журналістів, протестують проти того, що на нелінійну пресу Президента не будуть допускати журналісти та представники радіо і телебачення.
- Кривонозівка Товариство, відзначаючи 100-річчя постоу в вихованні, пригласить з

ПРОГЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ В ДЖЕРЗІ СІТІ СТАЛО ПРИПАДКОВО ВСЕМІСЬНОЮ ІМПРЕЗОЮ

ПРОКЛЯМАННЯ БУЛА ПРОЧИТАНА І СКВАЛЕНА А АДВ. М. ВАГНЕР ВИГЛОСИВ ПРОМОВУ ПРО УКРАЇНСЬКУ БОРОТБУ ЗА ВОЛЮ ПЕРЕД ПОВНИМ ЗІБРАННЯМ МІСЬКОГО УПРАВЛІННЯ І ЧИСЛЕННОЮ ПУБЛІКОЮ

Джерзі Сіті. — Проклямація Українського Дня посадником цього міста, що є офіційним Головного Уряду Українського Народного Союзу та В-ва „Свобода", стала випадково загальноміською імпрезою на вчорашньому зібранні повної управи міста та численної публіки в Сіті Гол-тингоуо віткрітці, 15 січня. Підписана цієї прокламації було заранжоване повитом податковим комішенером і вітом нашим громадянином адв. Марселем Вагнером вже деякий час тому, а минулого віткрітці воно випадково зішлося з резиденцією теперішнього міського комішенера поліції Дональда Спенса та інсталляцією на цей пост новонайменованого комішенера Джованні Міхальського, що є польського роду. З приводу цих змін у великій залі нарад в Сіті Гол були зібрані всі міські, численні повитові та інші достойники, які і дуже численна публіка, що по береги вповнилася не тільки на нарад, але і вестиболь та коридори. Зала нарад була прикрашена прапорами та квітами. Після проголошення ряду міських справ та формальної резиденції теперішнього комішенера, відбулася вчорашня присяга та інсталляція його наступника. У хвилині перерви між інсталляційним вчорашнім та по а годжуванням дальших міських справ, секретар (клерк) міського управління несподівано взяв на порядку справу прокламації Українського Дня, викликаючи очолювану комішенером Марселем Вагнером українську делегацію, в склад якої, крім адв. Вагнера, входили ще голова місцевого Відділу УК-Комітету п. А. Шаран, активний місцевий діяч П. Костик і ред. А. Драган. Текст прокламації, у якій пригадується слава дата акції проголошення української державної Самостійності і Соборності 39 і 38 років тому, стверджується розбизначені заперечення встановленої тим акції Української Держави комуністично-імперіалістичною Москвою та, відкидаючись на невинну і героїчну боротьбу українського народу за повне здобуття волі, проголошується день 22 січня ц. р. Українським Днем в місті і закликається всіх громадян відповідно його вішувати, віддати через голосники секретар міської управи. Посадник міста п. Бернард Веррер перший висловив свою згоду на цю прокламацію, а за ним всі чотири інші члени комісарського управління підтвердили свою згідність відповідно урядовою фразою. Ударом молотка та словами: „нехай так буде рішено" посадник Беррі довер-

Адв. Марсел Вагнер

шив офіційного акту прокламації Українського Дня, після чого документ був підписаний посадником та всіма іншими членами управи. Речник української громади адв. Марсел Вагнер, промовляючи до мікрофону, висловив в першу чергу подяку управі міста за її невизначено уважливе відношення до української групи та до всіх тих великих історичних і культурних українських традицій, які ця група в цьому місті репрезентує. У короткій, задовільно хвилюючій промові, адв. Вагнер скаржилися на вчорашню історичну акцію, що їх відзначено міською прокламацією, та невинну і героїчну боротьбу українського народу за ті високі ідеали, що їх ця акція репрезентує та які зокрема такі близькі американському народові. Висловом впевненості, що вістка про цю подію в державній Сіті Гол дійде до українського народу на його рідній землі та скріпить його надію і рішучість у боротьбі за волю, справедливість і мир у світі, адв. Вагнер, під гучні і довготривалі олески всіх присутніх, закінчив своє слово, запрошуючи рівночасно посадника та всіх інших членів міської управи, які і зібрану публіку до участі в імпрезі, яка з нагоди роковин проголошення української Самостійності і Соборності відбувається тут в найближчу неділю 20 січня о год. 3-ій по полудні в залі міського Дікенсона при Ньюарк і Палісейд евенінг. На цій імпрезі головну промову виголосить один з найвідаттіших сучасних американських промовців, бувший президент Фордгемський університету о. д-р Роберт І. Геннон, а в містечкій частині програми візьме м. ін. участь чоловічий хор „Думка" з Нью Йорку. Посадник Беррі, підписуючи прокламацію про Український День, видав рівночасно ексекутивний розпорядок, щоб у тому дні з ратуші місто звисав синьо-жовтий український прапор поруч з американським.

ПОСАДНИК ШІКАГО ПРОГЛОШУЄ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ БОРОТБИ УКРАЇНИ ЗА ВОЛЮ

Шікаго. — У зв'язку зі святком 22 січня, що його улаштувають організації українського Конгресового Комітету в Шікаго, в найближчому дні, 20-го січня ц. р., в аудиторії нової школи підправи св. о. Міхала о год. 2:30 по полудні, посадник міста Шікаго проголосив день 20 січня „Українським Днем". У цій прокламації мейор Лейлі підкреслює, що „хоч російські комуністи зайняли насильно перед сорок роками Україну і повалили її вільний демократичний уряд, український народ далі дорозить своїм свободобольним ідеалам і продовжує всіма засобами, активно і пасивно, свою боротьбу за свободу". Комітет свята, що його очолює відомий діяч і голова

АЙЗЕНГАВЕР І МЕКМІЛЛЕН ОБМІНЯЛИСЬ СЕРДЕЧНИМИ ЛИСТАМИ

Лондон. — Президент Айзенгавер переслав новому англійському прем'єрові, Геральду Мекмілленові сердечного листа з гратуляціями з нагоди його призначення та бажаннями успіху на його ставовищі. Розмір, тон і зміст цього листа переступає межі формальної, прийнятої в таких нагодах, ввічливості і тому має політичне значення, як зняв готовості З'єднаних Держав до відновлення давніх сердечних взаємин з Англією, існуючих перед останньою англійсько-французькою виправою проти Єгипту. Президент Айзенгавер поділюється в своєму листі на свої „найглибші почування", які, мовляв, „походять з нашої співпраці в Північній Африці і в північних роках. Для мене — писав Президент — та співпраця була так само мила, як вона була й успішна. Я певний, що ви на своєму новому становищі виявите ту саму передбачливість, рішучість і прихильність зрозуміння, що його виявляли в минулому. Щодо мене і на-

Польща зренлася амбіцій — вести самостійну закордонну політику

Варшава. — У висліді 5-тих років із малими щоб великими намірами мали, аж надто прозорий натяк на „ковтанія" Москвою Польщі. Чи Ем-лаєм будим то заперечувати польських комуністів, чи Китай підтримуємо польську „незалежність", „демократизацію" зате переконані, що Польща не має амбіцій „активізувати" себе в ділячці закордонної політики, заперечувати ту ділячку виключно совєтському народові, зате настоюватиме на абстрактній в практиці прихильності „добрих взаємин між соціалістичними країнами на базі свободи і рівності". Комуністичний прем'єр Ципранкевич критиковав таку „коєкзистенцію", як співіснування в одному ставі вели-

Комуністи промовчують заворушення в Болгарії

Відень. — Від кількох тижнів раз-у-раз появляються глухі вістки про неспокій в Болгарії. Проте трудно перевернути їх, бо з усіх сателітних країн мабуть найгрозніше загрожує загрозою замкнена територія Болгарії, як і дуже обмеженою свободою рухів для дипломатів і закордонних кореспондентів у Софії та з суворого пресою цензурую, яка промовчує всі відомості неспокійу до комуністичної о. д-р Роберт І. Геннон, а в містечкій частині програми візьме м. ін. участь чоловічий хор „Думка" з Нью Йорку. Посадник Беррі, підписуючи прокламацію про Український День, видав рівночасно ексекутивний розпорядок, щоб у тому дні з ратуші місто звисав синьо-жовтий український прапор поруч з американським.

Польські комуністи домагаються Львова і Вільна для Польщі

Бонн. — Польський комуністичний журнал „Контраст", орган молодих інтелектуалів у Варшаві, виступив із домаганнями ревізії кордонів Польщі і Совєтському Союзу. Виступ цей викликав широкий відгук у Західній Німеччині, передусім оглядаю на те, що це перша спроба теоретичного обґрунтування кончестности ревізії підлясових кордонів Польщі і на Сході і на Заході. „Контраст", виступаючи за зворотність для Польщі втрачених на Сході в користь Совєтському Союзу територій, пропонує як компенсацію за ці території повернення Німеччині частини т. зв. „Зем одзісканих" на Заході. Зокрема зазначений часопис закликає Совєтський Союз зреґнувати з Вільна (тепер Вільнюс), приналежний до Литовської ССР) і Львова — столиці Західної України. Своє дома-

ЄГИПЕТ ЗАХОПИВ ВСІ АНГЛІЙСЬКІ І ФРАНЦУЗЬКІ БАНКИ

Каїро. — Єгипетський уряд окремим декретом проголосив „сгиптизацію" тих англійських і французьких банків та аскураційних компаній на своїй території. Всі інші чужоземні банки й аскураційні компанії мають пригатовитись до того, що за 5 років будуть також „сгиптизовані". Ця „сгиптизація" — коментують часописи — не є тою ж з націоналізацією — себто удержавленням, бо приватні акціонери (уділовці) збережуть свої акції у компаніях, однак всі вони мусять бути сгиптизованими за надродженням і громадянством. Чужинський капітал у тих фінансових установах підпадає під контроль єгипетської держави, зиски тих установ мусять бути здебільша інвестовані в Єгипті, а для вивозу зисків за кордон визначено точну межу. За іншим однією проголошеною декретом всі агенти й репрезентанти чужинських підприємств в Єгипті мусять бути сгиптизованими. Тільки у виняткових випадках міністерство фінансів може дозволити на чужинського репрезентанта такого підприємства з чужим капіталом — на протят найбільших 5 років. Матеріальних англійських і шістьох

Єгипет старається про допомогу від Америки

Вашингтон. — Єгипетський посол в ЗДА Ахмед Гуссейн відвідав державний секретаря і відбув 45-хвилинну розмову з асистентом державного секретаря і Федеральним справам Близького Сходу, Південної Азії і Африки Вільямом Раватрі та американським послом в Каїро на нараді до Вашингтону. Хоч Єгипетський посол, відвідавши з державного департаменту, відмовився сказати щось про зміст відвідування, проте американські часописи стверджують, що він жалувався, що З'єднені Держави пішли на руку англо-французькій господарській репресії політиці у відношенні до Єгипту, зате не хочуть допомогти єгипетській економіці. Конкретно, „єгипетський посол" мав, щоб задоволення від замороження в американських банках єгипетських коштів і зарплаті паперів, що їх вартість обростає на 40 до 80 мільйонів доларів, при чому теж заборонено справу достав до Єгипту харчів з американських харчових резерв. Єгипетському посолу в Каїро мали сказати, що справа економічної допомоги Єгипту відноситься до нової політики президента Айзенгавера, а взагалі — всяка допомога Америки Єгипту залежить від того, чи і наскільки Єгипет співпрацюватиме при конструктивному розв'язуванні теперішніх наболілих середньо-східних проблем.

Пірсон підтримує політику ЗДА в справі Середнього Сходу

Оттава, Канада. — Канадський міністер закордонних справ Лестер Б. Пірсон заявив в Палаті Громад, що канадський уряд підтримує політичні пропозиції в справі Середнього Сходу президента Айзенгавера. Пірсон сказав, що пропозиція Айзенгавера свідчить про те, що ЗДА віддають ССР, щоб не вважалося пхатися в район держав Середнього Сходу, хоч там зменшилися впливи Англії і Франції. Пірсон заявив в Парламенті, що канадський уряд це більш вітає за такий стан, коли б ЗДА, Велика Британія і Франція одностайно діяли в районі Середнього Сходу. В важливих справах війни і миру, казав Пірсон, неможливо уявити собі якийсь розходження між Канадою і ЗДА, хоч в деяких менших проблемах можуть заіснувати різні погляди між союзниками.

У СВІТІ

- Папа Пія XII у промові через Ватиканську радіостанцію поручив молитися за нерозривність подружжя. Папа виступив в обшорі „пошани в цілому світі для нерозривності подружжя, як найкращого забезпечення християнської родини".
- Енріко Бінен, лідер лівої крила англійської партії Праці, висловив рішуче заперечення в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН має зберігати його акцію. Бінен каже, що ця справа спонукує вирішувати Рада Безпекі, себто головний речник цієї партії в справах закордонної політики, критикуючи план президента Айзенгавера щодо нової політики на Середньому Сході, фактично підтримуючи в цьому совєтську лінію. Бінен журиться, що, згідно з „доктриною Айзенгавера", Президент ЗДА рідше промовляє збройної сили, а цю цю потім Рада Безпекі ООН

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СПРАВА ДОВІР'Я

Справа довір'я — це чи не найосновніший фактор у демократичній системі. Чи не система базується на довірі народу до вибраних ним провідників і в першу чергу на довірі народу до себе самого, на вірі народу у свою власну мудрість, на переконанні, що голос народу це справді голос Бога. Довір'я до народу — це справа самозрозуміла, хоч в історії вже було багато таких мудраців, що вважали наряд за „темну масу“, за дурняків, яких можна тільки наказувати і які можуть тільки виконувати волю поодиноких тиранів чи „колективного керівництва“. Але ж та сама історія дає найбільш переконливі приклади, що тільки народ є наймудрішим володарем і що обрані народом провідники повинні виконувати волю народу, а не навпаки. Це й є проблемою довір'я народу до провідників і провідників до народу. За це довір'я відбувається постійне змагання в демократичних системах і від цього довір'я залежить розвиток і доля країн і народів.

В останньому проблемі довір'я в уряді країни виступила дуже яскраво в тих урядових змінах, що наступили в Англії. Конкретно маємо на думці уступлення прем'єра Ідена та найменування на цей найважливіший пост в країні Мекміллена, як і створення Мекмілленом нового уряду. Ніде бо правди діти, що після нещасливої акції уряду Ідена відносно Єгипту справа довір'я в Англії була дуже поважно захитана. На це склалося багато причин, зокрема спосіб, в який ця акція була переведена. Теперішні зміни в англійському уряді це яскраво демонструють.

Новий прем'єр Мекміллен не належав до тих, що зазвичай англійську акцію в Єгипті саму по собі. Навпаки, він її підтримував, цю акцію почав. За цю акцію був співвідповідальний також секретар закордонних справ Ллойд, який залишився на своєму пості і в новому уряді Мекміллена. Що більше, Мекміллен, який бодяв мовчавкою апробував акцію в Єгипті, переміг у змаганні за прем'єрство противника цієї акції Батлера, який був проти акції в Єгипті, а відставши мандат на створення нового уряду, Мекміллен ще в додаток „скоординував“ свого суперника в той спосіб, що дав йому найважливіше після прем'єра місце в уряді.

Тому то американська преса цілком правильно коментувала всі ці події, як змагання за будівлю і привернення довір'я в Англії і до Англії. Це найважливіше, що Англія потребує, щоб грати свою провідну роль в міжнародній політиці. І коли прем'єр Мекміллен помітно досягнув цю мету внутрі країни, то це помітніше він досягнув її на міжнародному форумі.

Як виглядає ця справа в Англії і поза нею? Внутрішню англійську ситуацію в цьому відношенні характеризує вже саме призначення Мекміллена на прем'єра та згадане вже переведена ним реорганізація уряду. Це підтверджує висловлене вже припущення, що акція Ідена в Єгипті сама по собі не захитала довір'я народу, бо інакше Мекміллен не був би секретарем прем'єра, Ллойд не був би секретарем закордонних справ, а Батлер навряд чи прийняв би один з найважливіших постів в новому уряді. Отже, довір'я було захитане до Ідена та його уряду тільки способом переведення цієї акції, конкретно — переведенням її без попереднього порозуміння з усіма своїми союзниками, зокрема з Америкою. Правду кажучи, навіть не-політиків важко було повірити, що Англія могла поважитися на виправу проти Єгипту без попереднього бодяв поінформовування Америки. Багато звичайних людей, не звязаних на повідомлення, в яких говорилось, що уряд Ідена і Франція повели цю акцію цілком на власну руку, прямо не хотіли вірити, що це могло так бути на ділі.

Виявляється, що так було, і за це, правдоподібно, Іден заплатив своїм прем'єрством. Іншими словами можна б сказати, що причиною реорганізації англійського уряду була не виправу проти Єгипту, а підтримка довір'я в Англії і до Англії, спричинене способом поведінки цієї виправу.

Із загальною американською реакцією на зміну уряду в Англії та перебрання влади прем'єром Мекмілленом можна висловити, що це ліквідус, або с на найкращій дорозі до ліквідації цієї проблеми підтримки довір'я, як всередині Англії, так і на міжнародному форумі. Мекміллен уже в перших днях свого прем'єрства і навіть вже дібраним ним складом нового уряду скоординував Консервативну партію, що є при владі, і поважно скріпив довір'я англійського народу до свого проводу. На міжнародному форумі, зокрема, коли мова про англо-американські відносини, навряд чи проблемі взаємного довір'я між цими двома великими союзниками можна було в існуючій ситуації налагодити краще, ніж у людини особа Мекміллена на пості прем'єра. А це в теперішній міжнародній ситуації чи не найголовніше.

Сяген Овачик

ТАЄМНІ СИЛИ ІНДУСЬКИХ ЯСНОВИДЦІВ

(2)

І знову вчений антрополог відчув вибух внутрішнього бунту і непогодження.

Він відірвав кулак по столу, спробував засміятися і сказав ніби до себе самого:

— Все це байки! Витадки! Цілоб мати очевидні докази якогось такого незвичайного факту. Але поки все залишається тільки в словах, все це гра в порожнечу...

Служок, рахунок! Я не можу більше витримати часу.

— Хвилину! — сказав чернець, пронизуючи йому знову вогняним поглядом.

— Це хвилину. Я вас шукав, я шов за вами, я говорю тепер із вами тільки тому, що для цього з однією точкою і конічатою причиною... Не для того тільки, щоб відкрити вам щастя минулого, але щоб застерігти вас, що і тепер, на віддалі років, це злочинне

променювання діє й загрожувало вашому життю. Воно било вашу дружину, вона тепер загинула. Я можу спробувати звільнити вас від цього смертельного впливу і розбити злочинні чари. погоджуйтесь?

Евросець мовчить. Прислужник у білому фарфуровому рахунок. Але професор так поринув в думки, що його навіть не помічав. І прислужник, позбавивши куняки розбиті склянки, відходить, філософсько врозумілий.

— Встаєте! — нараз різко наказує чернець.

Евросець відчуває, як його підносять ноги: мусить встати, хоче чи не хоче. Що це таке?

— Простягніть ліву руку... але з затисненим кулаком.

— Чому?

Замість відповідати, ясновидець бере листок, на якому написав був ім'я злісної чарівниці, і робить ззаду його чудний рисунок: два кружки, з'єднані трьома поперечницями, з спіраллю, що обгортає весь рисунок. І залишає рисунок на столі.

Затисніть кулак! — наказує він знову різко, і не розкриває його, поки я вам не дозволю.

Професор кориться, відчуває в руці мурашки, що примушують його тримати кулак затисненим.

Індус встав і починає кружляти, підскакувати, танцювати навкруги європейця, виходячи щораз більше в орбітальний стан, вигукуючи, скреготючи зубами, вимовляючи знову й знову слова з давньої санскритської мови, чи може з якого таємного тибетського діалекту. Здається, ніби в нього вселявся якийсь біс; ніби збожеволів і саме переживав напад того божества. Коли б такі сцени не були звичайними на вулицях Індії, вони б привертнули натовп цікавих, викликаючи б втручання поліції і негайне вселення обох суб'єктів в якусь божовільню.

Нараз індус кричить:

— Розутіть кулак!

АМЕРИКАНСЬКА РІШУЧІСТЬ ПРОТИ СОВЕТСЬКОЇ ЗАГРОЗИ

Підписання у 1945 році Потсдамського договору тодішнім демократичним президентом З'єднених Держав, як і участь республіканського президента в конференції „на вершині“ у Женеві в 1955 році — були виявом хитко-сти американської закордонної політики, яка гими актами доказувала свою готовність до „співіснування“. Протягом двох місяців можна згадувати рішучий відворот від цієї політики, відворот у таких явних і недовзначних формах, яких не було від дня найзакладнішої „холодної війни“.

Передусім, З'єднені Держави поспішили затерти враження від спільного з СРСР голосування в Організації Націй у справі англо-французького походу проти Єгипту, — гострими протиставленнями резолюціями на тому самому терені ООН у справі Мадящини. Безпосередньо після того почалися наради Президента з конгресовими лідерами із з'ясуванням грізного стану на Середньому Сході у зв'язку з советською інфільтрацією, а зараз потім — Президент оголосив особисто на спільній сесії Конгресу проєкт своєї нової політики на Середньому Сході. Над оголошенням урядовою резолюцією відбурювання в конгресових комісіях переслухання. У тих переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на „авто-ритетні советські кола“, погрожує, що нова американська політика на Середньому Сході „може привести до небезпечних наслідків, що за переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на „авто-ритетні советські кола“, погрожує, що нова американська політика на Середньому Сході „може привести до небезпечних наслідків, що за переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на „авто-ритетні советські кола“, погрожує, що нова американська політика на Середньому Сході „може привести до небезпечних наслідків, що за переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на „авто-ритетні советські кола“, погрожує, що нова американська політика на Середньому Сході „може привести до небезпечних наслідків, що за переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на „авто-ритетні советські кола“, погрожує, що нова американська політика на Середньому Сході „може привести до небезпечних наслідків, що за переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на „авто-ритетні советські кола“, погрожує, що нова американська політика на Середньому Сході „може привести до небезпечних наслідків, що за переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на „авто-ритетні советські кола“, погрожує, що нова американська політика на Середньому Сході „може привести до небезпечних наслідків, що за переслуханнях державний секретар Доллес ствердив, що Президент рішуче вважав за советську збройну агресію також всяку акцію „добро вільності“, організовану, озброєну чи надіслану Москвою чи Пейпінгом на Середній Схід для тамошньої диверсії і для збудження середньо-східних країн для міжнародного комунізму. Голова шедів „об'єднаних штатів“ ЗДА, адмірал Радфорд, пояснював конгресменам і сенаторам на малі Середнього Сходу, де саме знаходяться неврайтовані пункти з погляду військової стратегії, і як треба протиставитися одвертоту чи підірванню наступу з боку більшовицької „колоніальної державної секретаря за часті Трумана, Діна Ачесона, зробили враження партійницької критики на адресу теперішньої Адміністрації, хоч й Ачесон не легковажив комуністичній небезпеці на Середньому Сході. Несподівано заперечив погляди Трумана, заявивши, що коли б був він тепер членом Американського Сенату, то голосував би за „доктрину Айзенгавера“.

Поруч з цими виступами на американському терені, які знову з'ясували нації всю загрозливість, що існує безперервно від російсько-советського імперіалізму, а американський уряд проводить паралельно закордонну політику по тій самій лінії. Криза уряду в Англії і прихід до влади нового прем'єра, давнього приятеля і співробітника президента Айзенгавера з часу останньої світової війни, облягають — читали ми відразу в коментарях амер і канської преси — повну злагоду між Англією і Америкою. Восени цього року має прийти до Вашингтону з офіційними відвідинками королева Єлизавета II. Очевидно, до того часу мусить витворитися в обох країн атмосфера такої взаємної сердечності, що переможні, зв'язані з тими відвідинками, стануть на правду маніфестацією тривкої політичної приязні, що її не вистіди закламатити епізодичні розбіжності. Щоб з'ясувати середньо-східним країнам, що нова американська політика має на увазі дієно тільки їхнє добро, і що „колоніалізм“ доктрини Айзенгавера проявляється в домаганні до Конгресу призначити 400,000,000 доларів для економічного підтримання середньо-східних країн, — запрошено до Вашингтону короля Сауді Арабії Сауда, відомого із своїх антисоветських ставовищ. В добро американської дипломатії треба записати записи йорданського короля Гусейна і ливанського міністра закордонних справ Малака, що солідаризувалися з „доктриною Айзенгавера“ і завадили поважного удару советської пропаганди.

Ясно, що Москва заскочена успішним політичним протиставленням Вашингтону, підвинула тої своєї протиставлення російської пропаганди. Офіційний комуніст ТААС, який покладається на

Різдвяні свята в Питебурціні

В поспіхоточному числі "Свободи" (з 9 січня ц. р.) була замітка, що українці в метрополії Нью-Йорку в навічч'я нашого Різдва мали наші традиційні свята, що на жаль — залишилися на довші тільки по парках...

У Питебурціні в часі наших свят було багато краще під тим оглядом. Не тільки в навічч'я Різдва, але й впродовж всіх трьох днів свят — було все, і гори і бори Пенсильванії — відкрили білою габою світу, місцями на п'ять днів грубою. Першого дня свят навічч'я увесь день тусувався сніжок, да велику радість колядаючи, що автими, або по старокрайовому, пішки, жандрували від хати до хати.

Ще одно відрядне явище: від довгих літ, американська преса міста і околиці, не називала наше Різдво баламутною назвою "рашен Криз-мус", а тільки властивою назвою — схилого брудну православне, або й навіть — українське Різдво.

Всіх залежало від того, як наші люди на місцях припинили справу по американських щоденниках, радіо і т. п. Це вже великий поступ. Деякі місцеві американські щоденники, як і впродовж, висловлюючи (на першій сторінці) народності, що святкують по старому стилю Різдво, зовсім поминали доперішних "монополізаторів" Різдва на цьому континенті, "москалів" з-під Горлиць, Пряшова, Ужгороду...

Американський щоденник в Ембридж в навічч'я нашого Різдва подав великими буквами — український напис (кільшу) — з нашими святочними побажаннями: "Веселіх Свят і Щасливого Нового Року", а в день Різдва Христового подав на чотирьох колонках світлий, велику ялинку у храмі Ст. Володимирова Бел, на літнього артистичного Іконостазу. Також відповідні закладки й програми були по інших громадах Питебурціні.

З нагоди Різдва відбулися в Питебурціні три різні наші святоточні радіо-програми. В навічч'я Різдва з Міддлбурга. Питебурціні, що тривала (з першого) одну годину. Старі й нові імігранти подавали свої святоточні побажання громаді міста й околиці, переплітани нашіми колядами. Цю програму надавала група "Новаприбувших". У день Різдва відбулася друга одногодина програма, з Питебурціні, яку відразу літ веде тут народжений, інж. Михайло Комічак. Цю було заміне й цінне в тій програмі, це коротка передача вечірніх і нічних відправ із "Великого Повечір'я" із трьох українських парафій Питебурціні: Питебург — Південний, (парох о. М. Харішак), Ембридж (парох о. М. Федорович) та Мінніаполіс (парох о. Андрій Двораківський). Це був чималий труд "зарекордувати" одною особою в одному вечорі (й ночі) — три різні Богослужіння, наше величчя "З нами Бог, розумійте народи..." — Третя радіопрограма (пів години) була передана через радіостанцію в Бівер-Фолс, Па., заходами о. М. Федоровича в Ембридж, в англійській мові, з відповідними коментарями для не-української мови, закладений п. М. Комічаком із Мінніаполіс. Святоточне слово висловлює вище названий священник з Ембриджа.

На жаль, на телевізії не мали ми нічого на наші Свята в

ПРО ВІРУ У ВЛАСНІ СИЛИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

падку в історії не було, що якийсь нарід здобув собі волю власними силами і засобами, то це значить, що це в майбутньому зовсім неможливе? Чи це значить, що поневолення нарід мусить шукати в історії прецедентів, і ждати відповідної нагоди, а без неї й без прецедентів не може пориватися до боротьби за визволення? І що з того вийде, як він буде ждати? Що він змусить зробити, коли на нього хвиля надійде? Ред. Кедрич каже, що для того треба "творити ті власні сили, які є в свідомості народу". Не розумію добре, що саме має ред. Кедрич на думці під тими власними силами, які є в свідомості народу, але коли він думає про політичну свідомість, патріотизм і прагнення незалежності, то треба сказати, що цього для визволення ще замало, навіть у спрят-

Питебурціні. Хіба була одна невесела загода, що в день нашого Різдва — одному українцеві в Питебурціні вкрали зодолі всі його оцадності з цілого життя, бо він не "довіряв" банкам, і все своє добро тримав у хаті. Сталося це тоді, як пішов до церкви на наше Різдво... Так отже всі наші громади в Питебурціні: в Мінніаполіс, Ембридж, Монсесен, Діжнет, Ватлер, Карнегі і в Питебурціні, що святкували по старому стилю, мали добрі й веселі Свята, зі снігом та морозом, як у "Старому Краю" колись...

ПОДЯКА

Мої Дорогі Колядні Учениці й Учні! Не маючи змоги подякувати кожній і кожному з Вас особисто, складаю Вам цією дорогою сердечну подяку за значну допомогу в побажаннях, переданих мені від Вас з нагоди цього 70-річчя. Зокрема дякую щиро Ініціаторові цілої справи, Величчю Панові Степанові Володимирові з Торонто, а далі й Організаторам, Величчю Панам: Лабунці Мірославу з Нью-Йорку, Гановському Семенові з Шініага, Собкові Анатолію з Дітройту та Галузі Любомиру, Полатайові Романові й Гордіському Зоряні з Клівленда. Хай Веселий народжений Вас за те, що не забули свого старого Вчителя й приїздили його з роковинами.

ВОЛОДИМИР ПАВЛУСЕВИЧ

Клівленд, у січні 1957.

Новоїмечем
Ісх. РОМАНОВІ "ХАРИТІ" З ЗАРИНСЬКИХ ЛІТВИН
бажаю
з Новим Роком щирої і щасливої
і складаю 10 дол. на Плат-Пріят у Нью-Йорку.
Д-р В. Олег Семіхін

Український Конгресовий Комітет
ВІДІЛ ПАСЕНК, НЮ ДЖЕРЗІ
повідомляє українське громадянство Пасейку
й околиці, що
в 39 річницю проголошення Самостійності Української Народньої Республіки, повстане в дні 22-го січня в місцевій англо-мобільній пресі ПРОКЛЯТИЦЯ мейора міста Пасейк про встановлення Українського Дня. — В цьому ж дні повстане на Ситі Гол український блакитно-жовтий прапор поруч американського державного прапора.

ПЕРЕДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА
мейорові міста відбудеться в ПОНЕДІЛОК, дня 21. січня, о год. 4-й по пол., при співучасті делегатів Української Католицької і Православної Церков, як рівнож делегатів місцевих українських організацій.

Екзекутива UKIC

General Motors, Ford, Texaco, Bethlehem Steel, ALCOA, Good Year, American Tobacco Co., U.S. Gypsum, Procter & Gamble, Coca Cola, Sears Roebuck & Co., I.B.M., Du Pont

Ви напевно є покупцем більшості з наведених вище компаній. Чому не бути їх співласником? Ви ним можете бути, інвестуючи в

ИНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДАХ (MUTUAL FUNDS)

Інвестувати можна одноразово від 250 дол. вгору, або місячно від 10 дол. вгору. За докладнішими інформаціями просимо вивопити і вислати нам поданий внизу купон.

Увага ОНГО! Нашим представником в стейті Огайо є пан LEV DUBAS
2669 West 14th Street Cleveland 13, Ohio
Tel.: TO 1-1547

КING MERRITT & CO. Inc.
Foreign Language Dept.
(Ukrainian)
391 Grand Avenue,
Englewood, New Jersey
Tel. LOwell 7-0103
MUrray Hill 8-8840

17 січня

Дебют п-ні Ордасси-Баранської

Нью-Йорк. — Н. Н. Таймс з 14-го січня інформує, що в опері "Валькірія", яка буде виставлена в Метрополітанській опері 22-го січня, виступлять чотири дебютанти тієї опери, між ними і відома наша співачка п-ні Шарлотта Ордасси-Баранська, що співатиме роллю Герільди. Найкращі побажання всієї нашої громади цілком певно супроводжуватимуть цей перший виступ нашої співачки на сцені цієї опери, на якій були вже досі найбільші слави світу та яка є сьогодні та залишиться і в майбутньому крією кожного співачки. П-ні Ордасси-Баранська, разом із своїм чоловіком — співаком Володимиром Баранським, недавно виступала як солістка на концерті хору "Думка" на українській сцені в Нью-Йорку.

МАРІЯ ЛІСОГІР У ДВОХ ОПЕРАХ

Минулої неділі, 13-го січня, в широко розрекламованій передаваній через телевізю опері Прокоф'єва "Війна і мир" виступала наша оперова співачка Марія Лісогір, відоміша теж із своїх численних виступів на українських імпрезах. В навічч'я лат. Різдва, 24-го грудня, ця наша співачка виступала в передаваній через телевізю прекрасній опері Дітца Карло Метотті "Амалі і нічні гості".

Переписують населення

Вашингтон. — До кінця цього фінансового року, це значить до 30-го червня, має відбутися перепис населення, щоб встановити стан здоров'я громадян цієї країни. Цей перепис має коштувати 1,200,000 доларів. Його мають перевести працівники урядів здоров'я, які зібрані діля передають Статистичному бюро. Записуватимуть число, вік, стан, зайняття осіб, які терплять на якісь недуги, поранення або каліцтва; нотуватимуть, хто й яку медичну опіку одержує, час, впродовж якого хворі люди не могли виконувати своїх обов'язків, економічні та інші наслідки "недуг". В 1957 році відбудеться друга частина цього перепису, яку переведитимуть особи з медичною освітою.

жастесь на крок ред. І. Кедрич, та це було б краще видно, якби він виразніше висловився про ті сили, що є в свідомості народу, і про те, які і коли він думає, що правильно використати ті міжнародні сили в інтересі яких є і буде самостійність України.

В. Романенчук

Численні аргументи Ш. Автор не виключає нікого сумніву, тільки він уживав їх по-милково в полеміці зі мною, бо вони покладаються з моїми власними тезами. Деяких закидів не можу прийняти під своєю адресою, бо я не писав і не думаю речей, що їх мені приписується. У своїй статті я свідомо не затримував питання рідної інформації — політичної акції на чужинію терені, бо це зовсім окрема проблема. Також ніяк не можна погодитися із легковаженням ролі історії, найбільш і найавторитетнішою вчителькою політичного думання і діяння. Проте уважаю, що публікація вишесказаного найбільше сприяє поглибленню політичної думки і цілі цілі служать тек зазначі проф. В. Романенчука.

Іван Кедрич

Кожний свідомий українець та кожна свідомка українка вважають своїм обов'язком стояти в ряді Українського Народнього Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

УВАГА!

Українські громади: Джерзі Ситі, Ньюарку, Ірвінгтону, Байону, Пасайку, Елизабету, Картерету, Випані й інші.

З НАГОДИ СВАТА САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ беруть масову участь

у великій всенародній МАНІФЕСТАЦІЇ

за свободу і волю українського народу, поневоленого московськими вбивками — садистами.

Маніфестація відбудеться

в неділю, 20-го січня 1957 року

в Джерзі Ситі, Н. Дж., у великій залі DICKINSON HIGH SCHOOL, 417 Palisade та Newark Avenues — точно о 3-ій годині по полудні.

Виступим всі — і великі і малі, могутньо, маніфестуватимемо в оброби нашої поволеної батьківщини України! На маніфестації промовитимуть: о. д-р РОБЕРТ І. ГЕНОН — бувший президент Фордма Університету, проф. ЛЕВ ДОВГАНСЬКИЙ — голова УКК, мешкає в місті Джерзі Ситі БЕРНАРД П. БЕРТ та інші.

Мистецьку програму виконуватимуть: гурт українців Америки — наш славний хор "ДУМКА" з Нью-Йорку, оркестра СУМА з Джерзі Ситі, СУРМА, танцювальна група мистецтвистів п. ФІЛСА і виступ братів ГУТЕР.

Організаційний Комітет вище зазначених Українських Громад

ПРОТОКОЛ

з нарад Головного Екзекутивного Комітету У.Н.Союзу, які відбулися дня 21-го грудня 1956 р., а головний канцеляр У.Н.Союзу, ч. 81-83 Гред Ст., Джерзі Ситі, Н. Дж.

На зборах були присутні члени екзекутиви, а саме: головний президент Д. Галіччін, заступник головного президента М. Пізнак, заступник головного президента Геновефа Жеребняк, головний секретар Г. Герман, і головний касир Р. Слободян.

Збори відкрили о год. 11:00 рано головний президент та подав до відома ці справи, які були поладжені від останніх зборів Екзекутивного Комітету, а описав пропозиції справи, що їх треба вирішити на цих зборах. Ці справи були такі:

Купно бондів. Закуплено отці бонди:

Hydro-Electric Power Commission of Ontario, Interim Bonds, 4 1/2 %	\$69,750.00
Consolidated Edison Co. of New York, Inc., 1st & Rtdg Mite Bonds, 4 1/4 %	56,177.00
Ohio Power Co., 4 1/4 %	25,375.00
Public Service Electric & Gas Co., 1st & Rtdg Mite Bonds, 4 1/4 %	81,005.60

Відкриті бонди. Одержано за відкриті бонди:

Georgia Power Co., 1st Mite, 3 1/4 % \$ 2,024.08

Моргеджі. Удільно моргеджі на такі реальності:

722 Tecumseh Rd., Windsor, Ont.	\$ 9,000.00
4342 Parkinson Ave., Detroit, Mich.	7,000.00
433 Rogers Ave., Brooklyn, N. Y.	15,500.00
17520 Evergreen St., Detroit, Mich.	13,000.00
876 Spence St., Pontiac, Mich.	9,000.00
20181 Lumpkin St., Detroit, Mich.	9,500.00
11358 Moran St., Hamtramck, Mich.	5,800.00
18185 Dean Ave., Detroit, Mich.	8,000.00
2314 W. Superior St., Chicago, Ill.	4,500.00

"Союзівка". — Вислужено та обговорено звідомлення завідувача "Союзівки", Данила Слободяна про те, що в будинку "Веселка" викінчується намічені зміни, які дадуть гостям більше місця; що вирізняють площу для спорту, та що розібрано кам'яну вежу і приготовано площу на пам'ятник Тараса Шевченка, що має коштувати \$5,000.

Організаційні справи. — Ухвалено проголосити в "Свободі", що від січня до 31-го грудня 1957 р., відбудеться Передковенційна Кампанія за приєднання членів з метою прислати 5,000 нових членів впродовж 1957-го року, та визначити відповідну винагороду за приєднання членів. Ухвалено віднести до усіх відділів окремим листом в справі кампанії та призначити кожному відділові відповідне число членів до приєднання.

По обговоренні різних організаційних справ, вичерпано програму наради, а головний президент закрив збори о год. 5:15 вечір.

Г. Герман, гол. секр. УНСоюзу

ВОЛОСОЖАР

ВОЛОСОЖАР — це не тільки журнал, це — альманах, це — друк літературно-мистецький, це — популярний альманах "ВОЛОСОЖАР" (квітень 1, 1957). ЗМІСТ: твори Ф. Мелетинського, В. Чавленка, Г. О. Діброва, М. Щербана, Ю. Бурчаківського, І. Машинського, О. Кайсера, І. Діброва, О. Рана, М. Ситника, Р. Урбанова, Ф. Кедева, В. Оуффенка та інші. Оповідання, статті, поезія, рецензії. Обладнання мистецтва: М. Машинського. Зміст альманаху — різноманітний, цікавий і актуальний! Ціна: в Канаді і США — 1 долар, в Англії — 20 пенсів; в Бразилії — 50 крузів; в Чехії — 100 чехів; в Австрії — 40 шлінгерів; в Парагваї — 40 гуарані; інші країни — рівновартість 1 долара. Книгарнями і кооптератами — залезати книжки. Замовлення та гроші (моней-ордер, чек або готівка) висилати на адресу Об'єднання Укр. Письмен. "ВОЛОСОЖАР": WOLOSOJAR, Box 9752, Philadelphia 40, Pa., USA

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ПЕВЧЕНКА

в Нью-Йорку, 802-304 Бейт 13 вул. запрошує на

Конференцію Економістів,

що відбудеться в домі НТНІ

В ДНІХ 26-го і 27-го СІЧНЯ 1957

заходами Екзекутивної Комісії НТНІ

Тема Конференції:

"До питання колоніалізму в народному господарстві України".

ПРОГРАМА:

Субота, 26-го січня, год. 9:30 ранком

Проф. д-р І. Витанович: Фрагменти з історії української думки в політичній економії.

Проф. М. Величчівський: Українське сільське господарство і колоніальна політика.

Неділя, 27-го січня, год. 4:30 по пол.

Мгр. В. Голубинський: "Теорія економічного колоніалізму та її відношення до України"

Д-р В. Винар: "До питання колоніалізму в українській промисловості"

ДОПОВІДЬ

Головн. Клубу дир. Вол. ДОРОШЕНКА

про

ВЗАЄМВІДНОСИНИ МІЖ ІВ. ФРАНКОМ і МІХ. ГРУШЕВСЬКИМ,

в якій доповіді спростує більшовицькі наклепи про їхні взаємини. Гостям раді.

В суботу, 19-го січня 1957, о год. 7. веч.

в приміщенні Літ.-Мистецького Клубу

при вул. Френкліна 847, в Філадельфії, Па., відбудеться

ДОПОВІДЬ

Головн. Клубу дир. Вол. ДОРОШЕНКА

про

ВЗАЄМВІДНОСИНИ МІЖ ІВ. ФРАНКОМ і МІХ. ГРУШЕВСЬКИМ,

в якій доповіді спростує більшовицькі наклепи про їхні взаємини. Гостям раді.

Увага! Нью-Йорк та Метрополія! Увага!

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНОСКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ м. НЬО-Йорку
Відділ Українського Конгресового Комітету Америки

в неділю, 20-го січня 1957 р.

в годині 7-й вечором

в ЗАЛІ: ФЕШЕН ІНСТИТУТУ

при 225 Бейт 24 вул., в Нью-Йорку.

СВЯТО

САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ

В ПРОГРАМІ: Відчитання Історичних Актів, та проголошення "УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ", промова ген. штабу полк. А. Валийського, виступи хору Катедри Св. Володимира під дир. В. Завитівського, мішального хору під дир. І. Сопельницького, та артиста В. Змія.

До численної участі у Святи запрошуємо Громадянство великого міста Нью-Йорку.

Увага! Нью-Йорк і околиця! Увага!

Субота, 19-го січня 1957 року

В ДЕНЬ ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДЬОГО

в УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ КАТЕДРІ

СВ. ВОЛОДИМИРА

334 Схід 14-та вулиця, Нью-Йорк

буде відслужена

АРХІЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА,

яку відправити

Високонпреосвященній Архискепо

МСТИСЛАВ

з участю духовенства:

Початок Служби Божої о 10-й ранку.

Не Служби Божі —

Велике Освячення Води.

До ласкавої й численної участі в Богослужіннях запрошується все віруюче українське Громадянство.

Парох Катедри-Протопресвітер І. Веселовський і Церковний Комітет

Увага! Картерет, Н. Дж., і Околиця!

У 38-мі річницю Соборності Українських Земель, — 45-ті річницю Т-ва "Запорозька Січ", Відд. 342 У.Н.Союзу, — 40-ві річницю Т-ва ім. Тараса Шевченка, Відд. 183 У.Н.Союзу, — 2-гі річницю зачаткування будови Українського Святодмитрієвського Громадського Осередку

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ І БЕНКЕТ

в неділю, 20-го січня 1957, о 4-й год. п.п.

в Укр. Святодмитрієвському Громад. Осередку,

681-691 Roosevelt Avenue

Концерт дає Укр. Чоловічий Хор з Лігай Веллей.

Під час бенкету промовлятиме п. Роман Слободян.

Гол. Касир У.Н.Союзу.

Від години 8-ої вечора — БАЛ — Оркестра К-Дете.

Шан. Членство наших Братських Союзів і Громадян укліно просимо прийняти.

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ при УКРАЇНСЬКІМ МУЗИЧНІМ ІНСТИТУТІ

В НЬОАРКУ. Н. ДЖ.

Неділя, 20-го січня 1957 р.

ЗАБАВА — МАСКАРАДА

Діти до 7 років від год. 2-5 по пол.

Старші діти і молодь від год. 6-10 веч.

ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ,

180 William Street, Newark, N. J.

На цю забаву Комітет запрошує всю українську дітвору і молодь Ньюарку й околиці.

БАЛЬ ЛІКАРВ

2-го ЛЮТОГО 1957 р. в НЬО-Йорку

